

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 81.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 7 SEPTEMBER.

Schadeloosstelling der Militianen.

De *Moniteur* kondigt de wet af strekkende tot schadeloosstelling der militianen. De wet luidt als volgt:

Art. 1. De schadeloosstelling van 10 fr. per maand, ten titel van bezoldiging is verschuldigd voor persoonlijk dienste.

Zij is het insgelijks voor den dienst: 1° der militianen welke als vrijwilliger een engagement aangaan; doch alleen voor het diensttermijn opgelegd door art. 85 der wet van 3 juni 1870, gewijzigd door de wet van 18 september 1875, 2° van den broeder die in plaats van een anderen broeder dient.

Art. 2. De schadeloosstelling is alleen verschuldigd voor den duur van normalen werkelijken dienste.

Wordt aanzien als normalen en effectieven diensttijd, de tijd gedurende denwelken de militiaan zich onder de wapens bevindt even als dien hij in ziekverlof of in gunstverlof overbrengt indien deze laatste de acht dagen niet te boven gaat, en terwijl hij zich ter verpleging in het hospital bevindt.

Art. 3. Buiten de gevallen voorzien door art. 5. en door § 1 van het art. 6 der wet van 3 april 1875, is de vergelding niet verschuldigd of zij houdt op dit te zijn: 1° Voor den dienst welke de militianen zouden doen, alvorens de binnenroeping hunner klas; 2° Voor den dienst dergenen welke na het afdanken hunner klas, vrijwillig onder de wapens blijven of van die, welke door eenige straf verplicht zijn langer dan den gewonen tijd te dienen.

Art. 4. De betaling houdt op, gedurende den tijd welken de militiaan in de gevangenis overbrengt of terwijl hij zijne veroordeeling afwacht. Nogtans wordt de schadeloosstelling betaald, indien de militiaan niet geoordeeld, of vrijgesproken wordt.

Het voordeel van het voorgaande paragraaf is in geen geval toepasselijk op de militianen, welke van desertie beschuldigd zijn.

Art. 5. De uitbetaling wordt elke drie maanden gebeurd, en de betaling gebeurt bij middel van postmandaten. De minister van oorlog bepaalt den vorm der documenten hiertoe noodig; hij bepaalt tevens met den minister van financiën het certificaat door de korpsversten af te leveren aan de belanghebbenden, evenals de declaratie, door de gemeente-overheden er bij te voegen.

Voor de toepassing van artikel 4 der wet, zal de maand op 30 dagen gerekend worden.

Art. 6. De minister van financiën zal de wijze van betaling regelen, en de voorwaarden bepalen, waaraan de bepaling onderworpen is.

Art. 7. De schadeloosstelling, volgens art. 5. der wet, aan den militiaan toekomende, zal op zijn naam in de spaarkas gestort worden.

Art. 8. De spaarboekjes op den naam van elken militiaan kunnen niet afgestaan of aangeslagen worden.

De sommen op de boekjes ingeschreven, worden niet ontvangen, dan 3 jaar na het verloop van hunnen gewonen dienst; nogtans zullen degene, welke hun vierde jaar volheid hebbende, zouden vrouwen of eenigen handel beginnen, kunnen gemachtigd worden een gedeelte of het gansch beeloop der sommen te ontvangen, welke op hun boekje vermeld staan; zij zullen hiervoor tot het departement van financiën een gemotiveerde vraag sturen, ondersteund door een certificaat van den burgemeester hunner woonplaats, waarin bestatigd wordt dat zij een goed gedrag leiden en door hun werk in hunne noodwendigheden, op een eerlijke wijze kunnen voorzien.

Art. 9. De gelden welke vermoedelijk noodig zullen zijn voor den dienst der betaling, zullen op het budget gebracht worden van het dienstjaar, op hetwelk de uitkeeringen betrekking hebben, zonder dat er behoeft gezien te worden of de fractiën der maanden tot een ander dienstjaar behooren.

Overgangsschikkingen.

Art. 10. De optie, waarvan gesproken is in art. 10 der wet van 3 april 1873, zal geschieden door de tusschenkomst der corpsversten of de militianen der klassen van 1871 tot 1874, welke nog in dienst zijn, en door de tusschenkomst der provinciale- en gemeente-raden, voor die, welke in verlof zijn.

Art. 11. De militieanen, die verzuimen de optie te doen, en die het land verlaten hebben, of wier woning niet gekend is, zullen voorloopig beschouwd worden als dit gedaan hebbende, voor het behoud van hun recht op de rent. De minister van financiën kan nogtans, in uitzonderlijke en gemotiveerde gevallen, de militieanen nog later machtigen tot het opteeren voor de onmiddellijke uitbetaling.

Art. 12. Het recht tot de onmiddellijke uitbetaling wordt verloren door het overlijden van den militiaan, het zij dit overlijden voor 1° oktober 1875 plaats heeft, het zij dit later gebeurt, doch voor het opteeren van den militiaan.Art. 13. Er zullen spaarboekjes bij de algemeene spaarkas verschuldigd worden, bij middel van het geld der militieanen, op den naam van elken militiaan, die opteeren zal voor de onmiddellijke schadeloosstelling. De boekjes zullen het dato dragen van 1° oktober 1875. Eventwel zullen de militianen welke voor 15 november 1875 niet

geopteerd hebben, slechts de schadeloosstelling beginnen te genieten, te rekenen van 1 of 16 der maand, welke op hunne verklaring volgt.

Art. 14. Art. 8 van het tegenwoordig besluit is toepasselijk in alle punten op de boekjes, welke ten gevolge der optie zullen afgeleverd worden aan de militianen der klassen van 1871 tot 1874.

Art. 15. De ministers van financiën, binnenlandsche zaken en oorlog zijn gelast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit.

Spécialité de Ciments Portland et Romains. Qualité et prix suivant l'ouvrage. Blaton, 120, rue du Trône, à Bruxelles, ou aux entrepôts, quai des Charbonnages, 32, à Molenbeek, et rue du Pavillon 2 à Schaerbeek.

L'indicateur breveté des chemins de fer pour le mois de **September** est en vente chez M. COLLÉE, libraire, Grand'Place, 51, à Tongres. — Prix avec carte: 25 centimes.

BINNENLAND.

KATTENKOERSEN. — Te Luik is men bezig met het oprichten van koersen voor de... katten.

Er zijn aldaar reeds verscheidene maatschappijen gesticht voor koersen met katten; de voornaamste maatschappij heeft haren zetel bij Madrid, Filet, Basse-Wezstraat. — Wij geven dat adres, opdat de ongelovigen zich zouden kunnen van de waarheid overtuigen.

De kattenkoersen bestaan insgelijks in Engeland, zelfs beweert men dat men er zich, op sommige plaatsen in het noorden van Engeland, mede vermaakt. Er bestaat dus eigenlijk niets nieuws in dit soort van sport.

De eerste groote koers zal te Luik plaats hebben op 14 september, aanstaande, en voor elke kat zal een inleggeld betaald worden van 1 fr. 30 c.

Elke mededinger zal, op het oor, voorzien worden van den stempel der maatschappij.

De katten zullen in eenen wagen vervoerd worden, voorzien van levensmiddelen; te Chenée zullen zij worden losgelaten.

De poeskens zullen dus eenen afstand van ruim een uur te doorloopen hebben. Er zijn talrijke prijzen te winnen, namelijk: de cereprijs, twee prachtige vazen van groote waarde en een met bloemen versierde kevie.

De koersen zullen des nachts plaats hebben, en dit voor een dubbele reden; eerstens, omdat het gewoel en het volk bij dage, de dieren het terugkeeren uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zou maken; ten tweede, omdat de katten beter in het duister zien dan bij dage.

Een liefhebber der wijk *Outre-Meuse* verzekert dat er reeds 527 katten zijn ingeschreven waarvoor het inleggeld betaald is.

Men vreest er voor dat sommige niet zeer kiesche bewoners der stad, zich gedurende den nacht van 14 september, met eenen zeer vruchtbaar kattenjacht zullen bezig houden. Inderdaad de gelegenheid is prachtig.

— De *Union de Charleroi* zegt, dat de brandrampen aldaar in den omtrek, ongewoon talrijk worden en in zoo'n geheimzinnige omstandigheden plaats grijpen, dat men er omniskenbaar de hand eens brandstichters in moet vermoeden.

Nog niet zeer lang geleden hadden hier in den omtrek, eveneens talrijke brandrampen plaats, en men herinnert zich nog met schrik, hoe een ganse serie soortgelijke rampen een groot getal eigenaars en bewoners van den omtrek trof. Het parket van Charleroi deed zelfs ter dezer gelegenheid eenen uitstap tot Pont-à-Celles, doch men gelukte er eventwel niet in den plichtige op te sporen, welke zich maar al te goed heeft weten verborgen te houden.

De brandstichter schijnt heden op nieuw zijne fakkel opgenomen te hebben om zijn akelig werk te herbeginnen.

Op 24 augustus, ten 6 ure 's avonds, legde het vuur eenen tarwevijn in asch; 's anderendags versloof het vuur eenen graanmijt en een dorschmachten, daar naast gelegen, en eindelijk, op 31 augustus, terwijl een gemeenteraadslid van Pont-à-Celles bezig was met den inventaris op te maken van de veroorzaakte brandschade, kwam men hem melden dat zijne graanmijt in brand stond.

De bevolking van den ganschen omtrek verkeert in de grootste ongerustheid.

— Twee trommelars van verschillende regimenten spraken laatst van hunne tamboors-majoor. De eerste zei:

— De onze is zoo groot, dat als het regent, hij vijf minuten vroeger nat is dan wij.

— En de onze dan? riep de andere, hij is zoolang, dat hij aan zijn hoofd niet kan, zonder op zijne knieën te zitten.

— Het is niet waar, wat de doctors zeggen, dat een ei en een glas wijn een mensch 24 uren op de beenen kunnen houden, zede iemand, die uit eenen winkel luimerde. Ik heb zestien eiers geëten, en dertig glazen wijn gedronken, en toch is het mij met de grootste moete niet mogelijk, mij een enkel oogauk op de beenen te houden!

— Voorzorg. — Op eenen boerenbruiloft sneed iemand een gans voor, maar was zoo ongelukkig, dat, daar hij deze recht kunstig wilde voorsnijden, hij het bord zoo dicht op den rand van de tafel schoof, dat de gans en bord er afvielen. Het geheele gezelschap schreeuwde: « Nu zal de groote

hond dat verslinden. » De voorsnijder antwoordde zeer vrolijk, terwijl hij het vet van zijne vest wischte: « Zijt onbezorgd, hij zal het niet bekommen, want ik heb mijnen voet er op gezet. »

— **ORRECHTEID.** — « Hoor eens, Jan, zegde een Baron tegen zijn knecht, met uwe rekening van verschotten gaat het niet richtig; ik heb reeds meermalen bemerkt, dat gij mij meer in rekening brengt dan gij waarlijk uitgeeft; dit is zeer onaangenaam voor mij, en indien gij voortaan niet eerlijk zijt zal ik u wegzenden... Ik wil u naarna alle maanden tien franken meer loon geven, maar dan moet gij beloven dat ge in het vervolg geen halve cent meer zult in rekening brengen dan gij werkelijk verschotten hebt. » De knecht antwoordde niet en stond in gedachten verslonden. « Antwoord dan, Jan, zegde nogmaals de Baron, zeg, zijt gij hiermede tevreden? » — « Ik ben juist bezig met er zoo eens over te denken, mijnheer, antwoordde de knecht, maar tien franken, dat is toch wat weinig, daar kan ik het niet voor doen, ik zou er te veel schade bij hebben. »— **OP WACHT.** — « Halt! » riep een soldaat, die voor een poermagazijn de wacht hield, toen iemand met eenen sigaar wilde passeeren.

— « Wordt ge zot? mijne sigaar brandt niet! »

— « Dat doet er niet aan, » riep de soldaat.

— « Loopt naar den bliksem! peist ge, dat ik eenen omweg zal maken? ik wil voorbij. »

— « Nu, in vredes naam! » zei de soldaat, « kom dan maar hier. »

En met eenen haalde hij een phosphoorken voor den dag en ontstak het; doch juist kwam de officier der ronde daar.

— « Hier en ginder, » riep de overste, « wat doet ge daar! Ge geeft vuur aan de voorbijgangers! »

— « Ja, heer luitenant, sprak de schildwach; mijn consigne luidt: « Wanneer de voorbijganger niet op de eerste aanmaning zijne sigaar of pijp weg doet, dan geeft ge dadelijk vuur! » En zie, ik geef vuur, hij wilde zijne sigaar immers niet weg doen. »

BUITENLAND.

Nederland.

In de parochiekerk te Gilze had verleden zondag de plechtige ontvangst plaats van Angelina De Jong, die hare spraak heeft wedergekregen in de beroemde Kevelaar-kapel. Voor het beeld der H. Maagd in het priesterkoor, dat fraai was versierd nam de genezene met vele oor- en ooggetuigen plaats. De plechtige Hoogmis werd opgedragen, en na het H. Evangelie sprak de zeer eerw. pastoor tot de ontelbare aanhoorders een zalvend woord over de machtige voorspraak der H. Maagd. Nadat het plechtig *Te Deum* was gezindigd, trok de stoet in treffende orde uit de kerk en vonden velen de gelegenheid om zich te overtuigen, dat Angelina De Jong nu zeer duidelijk kan spreken. Tegen den avond brachten de leden der Bredasche processie haar terug bij de ouders en naastbestaanden. Dagelijks komen ontelbare belangstellenden haar gelukwenschen en zich overtuigen van die zeldzame genezing. Wat nu misschien een of ander ongelovige spotter met den godsdienst zeggen moge, dit is zeker: dat Angelina De Jong genezen is, en zeer goed spreekt, wat zij in ruim 14 jaar niet heeft kunnen doen!

Frankrijk.

Een dagblad van Parijs heeft aangekondigd, dat de groote telescoop, waaraan men in het observatorium sinds meer dan twee jaren bezig is, binnen twee of drie dagen ter beschikking der sterrekundigen zal gesteld worden. Het schijnt echter dat dit bericht wat voorbarig is geweest en dat er nog drie maanden zullen noodig zijn om gemeld werktuig te voltooiën.

Dezer dagen waren aan de telescoop nog drie werklieden aan den arbeid. Het is waarlijk een verbandend werk: de buis, welke vier meters lang is en waarin zich gemakkelijk een man neerliggend kan verbergen, is een opmerkingwaardig gewicht en de glazen zijn van eenen uiterste volmaaktheid. Het reusachtig werktuig weegt 2800 kilos; het zal in beweging gebracht worden door een vernuftig uitgevonden mecanischen toestel, bij middel van hetwelk men den telescoop in alle richtingen zal kunnen bewegen, zonder de minste moeite. Het gansch werk is in den hof rechtover de terras, in een overgrooten houten kave geplaatst. Wanneer het zal voltooid zijn zal het niet minder dan 75,000 francs gekost hebben.

Spanje.

Verleden zondag heeft een droevig ongeval de stierengevechten gekenmerkt, welke plaats hadden te Beaucaire, bij Nimes. Nadat men drie stieren had voorgebracht eischte het publiek dat er een vierde zou verschijnen. De *impresario* besloot aldaan een stier genaamd *Valdemoro* in het strijdperk te laten komen.

De genaamde Massis, die reeds den eersten stier eenen kokarde van den kop had gerukt, ongetwijfeld veretout door het welgelukken van dat eerste waagstuk, wilde het een tweede maal beproeven, doch ditmaal werd hij door het dier op de hoornen genomen en tweemaal in de hoogte geworpen. Met behulp van twee man, die hem ondersteun-

Spanje.

den, kon hij nog zijne woning bereiken. Zijne wonden zijn zeer gevaarlijk, vooral die welke hij aan den bil ontvangen heeft en waaruit het bloed overvloedig vloeide.

Eenige dagen geleden lezen wij in de dagbladen van Parijs:

« De paters Jezuitens, bestuurders der voorbereidende school van Ste-Genovève te Parijs, hebben dees jaar aan de school van Saint-Cyr, negenenegentig leerlingen geleverd, waaronder er acht van de tien eersten zijn geweest. Zij hebben bovendien nog vijf-en-dertig hunner leerlingen in de Polytechnische school zien aanvaarden. »

« Acht leerlingen op de tien eersten!... Ze durven toch alles, die mannen! en dan nog te Parijs, in dit middelpunt der hedendaagsche verlichting!... »

« Geen wonder dus dat zij beschuldigd worden, dompers te zijn! »

JUWEELENDIEFTAL.

Drie welgekleeide vreemdelingen, die den schijn hadden Engelschen te zijn, stonden voor 't venster van het juweelen magazijn van jufvrouw B... in de *rue du Faubourg Montmartre*.

Nadat zij lang de uitgestelde voorwerpen hadden beschouwd trad een hunner binnen, en kocht een gouden knop.

Jufvrouw B..., die zich op dit oogenblik alleen in haren winkel bevond, moest zich bukken om uit hare tooglade het pasgeld te nemen, ten einde terug te geven op een stuk van 20 francs. De Engelschman maakte van deze gelegenheid gebruik om langs achter zijnen rug, het deksel eener vitrien op te lichten, en er een juweel doos uit te nemen, waarin zich juweelen bevonden, met diamanten bezet, voor eenne waarde van 4,500 francs. Dit was het werk van eenen oogenblik, waarna hij zijn geld ontving en vertrok.

Nauwelijks was de Engelschman weg, of jufv. B. die eene geheime vrees gevoelde overzag al al hare vitrienen, en ontdekte de verdwijning der doos. Aanstands liep zij achter den vreemdeling, roepende: houdt die thief! tot dat deze weldra door de politie aangehouden en voor den commissaris der wijk gebracht werd.

Men vond bij hem noch den gouden knoop noch de juweel doos, welke hij gestolen had. Hij had die voorwerpen waarschijnlijk ter hand gesteld aan zijne medeplichtigen, welke men niet heeft kunnen ontdekken. Nogtans is het onderzoek genoeg gebleken, ten laste van den Engelschman, om zijne aanhouding en opsluiting in de gevangenis te bilijken.

Duitschland.

Te Munster, in Westfalen, heeft men den pastoor Wolters en de onderpastoors Peters en von Hoxar, gedwongen de pastoorij te verlaten. Te Stromberg, nabij Kreuznach heeft de pastoor Gørgen van de overheid verbod ontvangen het godsdienstig onderwijs te geven.

Artikel 24 der pruisische grondwet erkent aan elke godsdienstige gemeenschap het recht haren godsdienst te onderwijzen. De katholieke priesters, tot dit ambt aangesteld, hebben insgelijks dit recht; dus is het verbod aan den pastoor Gørgen gedaan, onwettig.

Te Doesburg is, op hooger bevel, de hooger katholieke meisjeschool gesloten. Te Edenkoben, in het Palatinat, zijn een zeker getal personen tot eenne boete van 15 marken veroordeeld, om geld verzameld te hebben, dat zij voornemens waren eenen priester, ter gelegenheid van zijn naamfeest aan te bieden. De staat heeft de opbrengst der omhaling voor zich gehouden.

Het herinneringsfeest aan Sedan zal dit jaar weinige aanhangers vinden, ter oorzak der algemeene ontevredenheid, welke voortspuit uit de godsdienstige verdrukking en den slechten toestand der koophandelszaken. Vele steden der Rijnprovincie en van Westfalen willen niets vieren; de protestantsche nijverheidsstad Hamburg weigert alle deelneming aan het feest.

Spanje.

Door de inneming van Seo de Urgel eindigde om zoo te zeggen de zending van generaal Jovellar, welke zijne portefeuille als minister van oorlog tijdelijk afstand aan generaal don Fernando Primo de Rivera.

Vandaag heeft de bevelhebber-generaal over het centrum leger zijne volmacht overgemaakt aan generaal Martinez Campos en is naar Madrid teruggekeerd, natuurlijk om het bestuur zijner portefeuille weer in handen te nemen.

Dat generaal Primo de Rivera slechts als tijdelijk minister van oorlog werd aangesteld, is bewezen door de *Gaceta official*, welke die aanstelling in hare kolommen afkondigde; maar sedert het vertrek van generaal Jovellar naar het centrum leger, sedert de aanstelling van don Fernando Primo de Rivera tot minister *ad interim* aan het departement van oorlog, zijn er bijna 12 volle weken verlopen. Drie maanden is een eeuw in Spanje, en reeds kort na zijne aanstelling, tekende de minister *ad interim* dekretten, alsof hij in werkelijkheid minister was.

Reeds toen de voorvallen rond Cantavieja plaats hadden zool als gedurende den behendigen afloop van generaal Dorregaray uit Artagon, beklaagden de generaals Jovellar en Despujols, vooral

Jovellar en Despujols, vooral